

# РЕШЕНИЕ

№ 26267

гр. София, 02.08.2025 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 18 състав, в**  
публично заседание на 16.04.2025 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Златка Илиева**

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стела Спасова, като разгледа дело номер **842** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс/ДОПК/.

Образувано е първоначално под №834/2023г. по жалба на „Монбат рисайклинг” ЕАД, [ЕИК] с адрес [населено място], [улица], ет. 4, представлявано от М. М., член на Съвета на директорите срещу Ревизионен акт № Р - 29002921005573 - 091 - 001/08.06.2022г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - С., потвърден с Решение № 1884/02.12.2022г. на директора на Дирекция "ОДОП". С ревизионния акт са установени задължения на жалбоподателя по ЗКПО в размер на 935 739. 59 лева главница и лихви за забава в размер на 501 286. 39 лева за данъчни периоди от 2014 г. до 2019 г. и по ЗДДС в размер на 1 140 068.27 лева главница и лихви в размер на 655 977.14 лева за данъчни периоди от м. 12. 2014 г. до м. 09. 2015 г., от м. 11. 2015 г. до м. 03. 2016 г., от м. 05. 2016 г. до м. 04. 2018 г., м. 08. 2018 г., м. 08. 2019 г. и от м. 10. 2019 г. до м. 12. 2019 г. С жалбата се иска отмяна на ревизионния акт като незаконосъобразен. Правят се възражения, че изводите на органите по приходите са в противоречие със събраните писмени доказателства, приложимите материални закони и практиката на ВАС и СЕС. Със съдебно решение № 503/20.01.2025г. по адм.дело № 10190/2024г. е отменено Решение № 12523/22.07.2024г., постановено по адм.дело №700/2023г. на АССГ и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на съда при съобразяване на указанията, дадени в мотивите на съдебното решение.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, представлява се от адв. П., която поддържа жалбата. Представени са писмени бележки в производството по адм.д.834/2023г., като се моли същите да бъдат взети предвид и в настоящото производство. Претендира се присъждане

на разноски съобразно представен списък по чл. 80 от ГПК.

Ответникът – директорът на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., редовно призован, представлява се от юрисконсулт Г. , който оспорва жалбата като неоснователно и недоказана. В представени писмени бележки по адм.д. №834/2023г., са изложени подробни съображения, по отношение на заключението на съдебно – счетоводната експертиза. Посочено е, че приетото в хода на съдебното производство заключение не променя констатациите, направени в ревизионния доклад и в ревизионния акт, доколкото същите обстоятелства са изследвани и от ревизиращите органи и са подробно анализирани, поради което направените от вещото лице заключения са в унисон с тези констатации на контролните органи.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

В рамките на проверката по чл.158 от АПК, настоящият съдебен състав счита жалбата за редовна – като подадена в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения. Същата е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл.156 ал.1 ДОПК, срещу подлежащ на обжалване акт и при липса на отрицателни процесуални предпоставки по чл.159 АПК.

По съществото на спора, с оглед предмета на служебна проверка, твърденията на страните, данните по преписката и събраните доказателства, съдът съобрази:

Със ЗВР № Р-29002921005573 – 020 – 001/04. 10. 2021 г., издадена от Р. Г. С., на длъжност Началник на сектор е възложено извършването на ревизия на „Монбат рисайклинг“ ЕАД за установяване на задължения по ЗКПО за периодите от 01. 01. 2014 г. до 31. 12. 2019г. и по ЗДДС за периодите от 01. 05. 2016 г. до 30. 04. 2018г., от 01. 08. 2018 г. до 31. 08. 2018 г., от 01. 08. 2019 г. до 31. 08. 2019 г., от 01. 10. 2019 г. до 31. 12. 2019 г., от 01. 11. 2015 г. до 31. 03. 2016 г. и от 01. 12. 2014 г. до 30. 09. 2015 г.

Ревизията е повторна по смисъла на чл. 155, ал. 4 от ДОПК, във връзка с Решение №1385 от 07.09.2021 г. на директора на дирекция ОДОП С. /л.40 и сл./. За резултатите от същата е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-29002921005573 – 092 – 001/09. 05. 2022 г.

Процесният Ревизионен акт № Р – 29002921005573 – 091 – 001/08. 06. 2022 г. е потвърден с Решение № 1884/02. 12. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С..

В хода на съдебното производство е приета административната преписка с всички събрани в хода на ревизионното производство доказателства.

Видно от заключението на съдебнохимическата експертиза, което съдът кредитира като компетентно, обосновано и съответно на писмените доказателства по делото, при рециклиране на негодни акумулатори в инсталацията за рециклиране се обработват олово, оловооксидни фракции, оловни трошки, пластмаса, сярна киселина, други метали като мед, никел, кадмий, цинк, електроди и оксиди. В този процес, суровините се обработват и разделят на отделни компоненти, като се цели максималното използване и минимизиране на отпадъците. При рециклирането се получават: метална фракция /олово/, оловно-оксидна фракция /десулфатизирана паста/, полипропилен, РЕ сепаратори и други неререциклируеми пластмаси, електролит. Производственият капацитет на инсталацията за рециклиране е 17 155 т/годишно. Направен е анализ на дейността за периода от 01. 01. 2014 г. до 31. 12. 2019 г. и е направен извод, че без наличието на суровините, предмет на фактурите, издадени от „Аримис Инвест“ ЕООД, „Тритон груп“ ЕООД, „Стевас – 2006“ ЕООД, „Хобус“ ЕООД, „Теофаст“ ЕООД, „Ам метал про“ ЕООД, „Евро метал трейд“ ЕООД, „Тон еко“ ЕООД и „Сън тур“ ЕООД не е възможен технологичен процес. При установената от експертизата технология на производство, „Монбат рисайклинг“ ЕАД не би могъл да произведе реализираната от дружеството продукция без

използване на получените стоки и услуги от доставчиците. От така използваните олово, олово на блок, оловни трошки, олово на блок с примеси и цветни метали се произвежда изчистена оловна смес, технически годна да се използва за производството на акумулатори.

На въпроса по какъв начин предметът на спорните фактури е включен в производствената дейност на „Монбат рисайклинг“ ЕАД, е даден отговор, че материалите, предмет на процесните фактури са необходими суровини за производствения процес и без тях такъв процес не може да започне. В „Монбат рисайклинг“ ЕАД суровините влизат със съпътстващи документи, издават се складови разписки. Влагането на материалите се документира с протоколи за изразходване. За работните процеси на всяка инсталация се издават протоколи за производство. Така например, за въртящата пещ се издават около 130 протокола месечно, като документирането позволява да се проследи подробно целия процес от влизането на стоката по фактура в предприятието, през използването ѝ в съответната инсталация, до продажбата ѝ след това. Суровината, която влиза, идва на базата на договори, сключени с доставчиците. Материалите пристигат с камиони, като съпътстващите документи най-често са товарителници. Камионът се претегля на професионален кантар преди и след разтоварването, за да се установи точното количество на доставения материал. За извършеното изтегляне се издава кантарна бележка и количеството се засклаждава. При влагането им в производствения процес, технологично изискуемите количества се изписват от склада с протокол за влагане в производството – в зависимост от необходимостите – за СХ инсталация, за Въртяща пещ или за Рафиниране и сплавяване. Всяка една от тези операции и влагането във всеки участък става с протокол за влагане. А получените стоки се оформят с протокол за производство. Използването на процесните материали и суровини е документирано и чрез завеждането им в складова програма и ежемесечно отчитане на разходите на съответните суровини.

От заключението на ССЧЕ, което съдът кредитира с доверие, се установява, че всички издадени от доставчиците фактури съдържат изискуемите реквизити по Закона за счетоводството и чл. 114 от ЗДДС. Към всяка фактура са представени кантарна бележка с данни за продавача и купувача, описание на артикул, на кантарната бележка е изписан регистрационен номер на МПС и ремарке, с които са доставени материалите, складова разписка с номер, дата, данни за доставчика и получателя, вида на стоката, количество, мерна единица – тонове, място на издаване, съставител и предавал стоката, приемо – предавателен протокол с номер и дата, регистрационен номер на МПС и ремарке, с което са доставени стоките, вид, мярка, количество, подписи на лицето, предало стоките и на лицето, приело същите. За всяка фактура е представено платежно нареждане за плащане на стойността по фактурите. При съпоставка на данните по всяка от процесните фактури и съпътстващите фактурата документи, вещото лице е установило, че е налице съответствие на данните в тях. Налице е съответствие и между данните от процесните фактури и данните от хронологичните регистри на съставените счетоводни записвания по счетоводни сметки – 302 – Материали, 453 – 01 - ДДС – Начислен за покупките, 401 – Доставчици, 503 – Разплащателна сметка.

Изведено е, че са налице документи, доказващи произхода на стоките/услугите, доставени на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД от „Аримис Инвест“ ЕООД, „Тритон груп“ ЕООД, „Стевас – 2006“ ЕООД, „Хобус“ ЕООД, „Теофаст“ ЕООД, „Ам метал про“ ЕООД, „Евро метал трейд“ ЕООД, „Тон еко“ ЕООД и „Сън тур“ ЕООД и има съответствие между данните във фактурите, издадени от дружествата, съпътстващите ги документи и данните в хронологичните счетоводни регистри.

С процесните фактури са закупени основни материали като олово на блок, оловни отпадъци, акумулаторни отпадъци, оловни трошки, които са измерени при доставянето им, съставени са кантарни бележки, заприходени са в склада на дружеството чрез съставяне на складови разписки

и счетоводно са отразени по сметка 302 – Материали. Закупените материали впоследствие са вложени в производството и са изписани от склада, като е кредитирана счетоводна сметка 302 – Материали. Стойността на материалите е пренесена в себестойността на готовата продукция чрез осчетоводяването им по счетоводна сметка 611 - Разходи за основна дейност и в последствие, като резултат от производството по счетоводна сметка 303 – Готова продукция.

Разходите за външни услуги, осчетоводени по счетоводна сметка 602 – 04 -02 – Разход за депониране на сепаратор, начислени въз основа на издадените фактури от дружествата „Тон еко“ ЕООД и „Сън тур“ ЕООД водят до увеличение на разходите за основната икономическа дейност на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД.

За периода от 01. 01. 2014 г. до 31. 12. 2019 г. са отчетени приходи от продажби и други приходи, които не са коригирани при ревизията.

Според заключението на вещото лице, жалбоподателят води текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството, МСФО и утвърден от счетоводството индивидуален сметкоплан. ГФО на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД са одитирани и заверени от И. М., регистриран одитор, който в тях е изразил мнение, че финансовите отчети представят достоверно, във всички съществени аспекти, финансовото състояние на дружеството и неговите финансови резултати от дейността, и паричните му потоци за годината в съответствие с МСФО, приети от ЕС, както и че представят основополагащите за предприятието сделки и събития по начин, който постига достоверно представяне.

По отношение на ЗКПО вещото лице е дало заключение, че след преглед на първичните документи, издадени от „Аримис Инвест“ ЕООД, „Тритон груп“ ЕООД, „Стевас – 2006“ ЕООД, „Хобус“ ЕООД, „Теофаст“ ЕООД, „Ам метал про“ ЕООД, „Евро метал трейд“ ЕООД, „Тон еко“ ЕООД и „Сън тур“ ЕООД, документите, по които е налице оспорване на отчетените разходи съдържат изискуемите реквизити, съгласно изискванията на Закона за счетоводството.

В хода на съдебното дирене е допуснат в качеството на свидетел Т. Г. Г.. Видно от неговите показания, които съдът кредитира като логични, непротиворечиви и обективни, през процесния период същият е работил в „Монбат Рисайклинг“ ЕАД на позицията мениджър „Вътрешен одит и контрол“. Свидетелят сочи, че основен предмет на дружеството е рециклиране на олово и оловни сплави и производство на алуминиеви сплави. Работили са с олово и оловен скрап от доставчиците „Теофаст“ ЕООД, „Ам метал про“ ЕООД, „Стевас -2006“ ЕООД, „Аримис Инвест“ ЕООД. Работили са и с „Хобус“ ЕООД и „Тритон груп“ ЕООД. Известно му е и дружеството „Евро метал трейд“ ЕООД. Познава някой от управителите на посочените дружества. Посочва, че точно тези фирми са доставчици на оловото и оловния отпадък, имат сключени договори с тях. Описва механизма на извършване на доставките. На площадката на завода в [населено място], [улица] пристигат камионите с товарителници, в които е описано какво се транспортира, от къде и за къде, име на фирма, товароподател, превозвач. Товарът се измерва на сертифициран кантар, издава се кантарна бележка с наименованието на доставчика, което е същото като на товарителницата, извършва се разтоварване от служител на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД, след това се измерва празен камионът, издава се кантарна бележка и стоката се заприходява в склада. Суровините, получавани от доставчиците се използват за производство на олово и оловни сплави. Оловото и оловните сплави се продават на „Монбат“ АД, което е основен клиент на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД. От оловото и оловните сплави се произвеждат съответните елементи за акумулаторни батерии. Без доставените суровини не е възможно реализиране на производство и продажби към „Монбат“ АД.

При така установената фактическа обстановка, съдът формира следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14 - дневен срок по чл. 156 от ДОПК, от лице, което има

правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

На основание чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдът преценява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, както и валидността на акта, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Процесният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, от възложителя на ревизията – Р. Г. С., вписана в ЗВР, оправомощена със Заповед № ГДО – 132/13. 07. 2018 г. на директора на ТД на НАП ГДО– С. и от С. В. К., ръководител на ревизията, вписана в ЗВР № Р – 29002921005573 – 020 – 001/04. 10. 2021 г.

Ревизионният акт, ЗВР, РД са подписани с квалифицирани електронни подписи, за което са представени удостоверения от ответника на хартиен и магнитен носител. Ревизионният акт е подписан с квалифицирани електронни подписи, по смисъла на Регламент 910/2014 г. на Европейския парламент и на Съвета, издадени от доставчик на квалифицирани удостоверителни услуги.

Съгласно чл.3 ЗЕДЕУУ (ред. - ДВ, бр.85 от 2017 г., действаща към момента на издаване на РА) електронен документ е електронен документ по смисъла на чл.3, т.35 от Регламент (ЕС) № 910/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 2014 г. относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО (ОВ, L 257/73 от 28 август 2014 г.); като писмената форма се смята за спазена, ако е съставен електронен документ.

Съгласно чл.4 ЗЕДЕУУ, автор на електронното изявление е физическото лице, което в изявлението се сочи като негов извършител. Титуляр на електронното изявление е лицето, от името на което е извършено електронното изявление. Адресат на електронното изявление може да бъде лице, което по силата на закон е длъжно да получава електронни изявления или за което въз основа на недвусмислени обстоятелства може да се смята, че се е съгласило да получи изявлението в електронна форма. По силата на чл.13 ЗЕДЕУУ електронен подпис е всяка информация в електронна форма, добавена или логически свързана с електронното изявление, за установяване на неговото авторство, а квалифициран електронен подпис е усъвършенстван електронен подпис, който отговаря на изискванията на чл.16. Електронният подпис по ал.3 има значението на саморъчен подпис. Страните могат да уговорят, че ще признават стойността на електронния подпис по ал.1 и 2 на саморъчен в отношенията помежду си.

В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл.3, ал.1 ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал.2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл.30, ал.6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на Съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. По определението на чл.13, ал.1 ЗЕДЕУУ (в посочената редакция), електронен подпис е електронен подпис по смисъла на чл.3, т.10 от Регламент (ЕС) № 910/2014, а именно данни в електронна форма, които се добавят към други данни в електронна форма или

са логически свързани с тях, и които титулярят на електронния подпис използва, за да се подписва. Дефинициите за усъвършенстван електронен подпис и квалифициран електронен подпис съгласно чл.13, ал.3 и ал.4 ЗЕДЕУУ препращат към същия регламент и съгласно тях "усъвършенстван електронен подпис" означава електронен подпис, който отговаря на изискванията, посочени в чл.26 от регламента: да е свързан по уникален начин с титуляря на подписа, да може да идентифицира титуляря на подписа, да е създаден чрез данни за създаване на електронен подпис, които титулярят на електронния подпис може да използва с висока степен на доверие и единствено под свой контрол, и да е свързан с данните, които са подписани с него, по начин, позволяващ да бъде открита всяка последваща промяна в тях; а "квалифициран електронен подпис" означава усъвършенстван електронен подпис, който е създаден от устройство за създаване на квалифициран електронен подпис и се основава на квалифицирано удостоверение за електронни подписи. Квалифицираният електронен подпис има значението на саморъчен подпис. За да е налице КЕП, е необходимо да е спазено изискването на чл.26 от регламента. От изложеното следва, че доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. По делото са представени удостоверения, издадени от доставчика на удостоверителни услуги със съдържанието по чл.24, ал.1 ЗЕДЕУУ, обосновава извод за това, че заповедта за възобновяване на ревизия и РА са издадени от посочените в тях органи по приходите и са подписани от тях с КЕП, по отношение на който в чл.13, ал.3 ЗЕДЕУУ е въведена фикция за саморъчен подпис.

Според чл.28, ал.1 ЗЕДЕУУ (в посочената редакция) доставчикът на удостоверителни услуги води електронен регистър (база данни), в който публикува удостоверенията, които използва в дейността си като доставчик, издадените удостоверения и списъка на прекратените удостоверения. Последната разпоредба е доразвита в чл.37, ал.2 от Наредба за дейността на доставчиците на удостоверителни услуги, реда за нейното прекратяване и за изискванията при предоставяне на удостоверителни услуги, според която регистърът съдържа: 1. удостоверенията за квалифициран електронен подпис, които използва в дейността си като доставчик на удостоверителни услуги; 2. списък на издадените удостоверения за квалифициран електронен подпис; 3. списък на прекратените удостоверения; 4. удостоверения за време за представяне на електронен подпис, създаден за определен електронен документ, в случаите, когато такива се издават от доставчика на удостоверителни услуги; 5. информация по чл.28, ал.3 ЗЕДЕУУ. Следователно публичният електронен регистър на доставчика съдържа информация относно действащите и прекратените удостоверения за квалифицираните електронни подписи, издадени от същия.

От така представените преписи на хартиен носител, включително и от извършените справки в публичния регистър <https://www.b-trust.org>, се установява, че ЗВР, ЗИЗВР, РД и РА, издадени като електронни документи са подписани с квалифициран електронен подпис на органа, възложил ревизията, както и че органите по приходите, извършили ревизията, са притежавали валиден квалифициран електронен подпис към датите на издаване на РД и РА.

Предвид гореизложеното, съдът намира, че оспореният административен акт е постановен от материално компетентни органи с надлежно делегирани правомощия, властническото волеизявление е облечено в изискваната от закона форма.

Ревизионният акт е издаден в предвидената форма, съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК,

като съдържа всички задължителни реквизити. Допуснати съществени процесуални нарушения не могат да са самостоятелно основание за отмяна на акта, предвид и разпоредбата на чл. 160, ал. 4 от ДОПК.

Видно от приложеното по делото Решение №1385 от 07.09.2021 г. на директора на дирекция ОДОП С./ л.25/, е отменен предходен РА №3-29002920003271-091-001 от 12.03.2021г., издаден по отношение на ревизираното лице в оспорената част на установените задължения за корпоративен данък по ЗКПО за данъчни периоди от 2014 г. до 2019 г. и по ЗДДС за данъчни периоди от м. 12. 2014 г. до м. 09. 2015 г., от м. 11. 2015 г. до м. 03. 2016 г., от м. 05. 2016 г. до м. 01.2017г; от м. 03.2017 г. до м.04. 2018 г., м. 08. 2018 г., м. 08. 2019 г. и от м. 10. 2019 г. до м. 12. 2019 г., ведно със съответните лихви и начислените лихви за данъчен период м. 02.2017г.

Решението от значение за правилната преценка относно законосъобразността на издадената ЗВР на процесната ревизия, която се явява повторна, както и за определяне на обхвата ѝ.

Видно от ЗВР № Р-29002921005573 – 020 – 001/04. 10. 2021 г. предметният обхват на възложената повторна ревизия на жалбоподателя е съобразен напълно с отменителното решение на директор на Д „ОДОП“, посочено по-горе. Съдът констатира известна неприцизност по отношение задълженията по ЗДДС, като в ЗВР периодът м.02.2017г. е включен като част от периода 01. 05. 2016 г. до 30. 04. 2018г. за проверка за наличие на главно задължение по ЗДДС, макар за този период да липсва изричен диспозитив за отмяна. С решението на директора на Д „ОДОП“ предходният РА е отменен за данъчен период м. 02.2017г. само в частта относно начислените лихви. Доколкото обаче, с РА – предмет на настоящото оспорване, за този период - м. 02.2017г., е определено само задължение за лихви / какъвто е предметния обхват на Решение №1385 от 07.09.2021 г. на директора на дирекция ОДОП С./, съдът приема, че с посочената ЗВР правилно са определени обхвата на ревизията, респективно -ревизираните задължения и съответните периоди, както и предмета на оспорване и доказване.

По съществото на правния спор:

С процесния РА са установени задължения по ЗДДС, главница и лихви, в резултат от отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от дружествата „Аримис Инвест“ ЕООД, „Тритон груп“ ЕООД, „Стевас – 2006“ ЕООД, „Хобус“ ЕООД, „Теофаст“ ЕООД, „Ам метал про“ ЕООД, „Евро метал трейд“ ЕООД, „Тон еко“ ЕООД и „Сън тур“ ЕООД, с предмет на доставките цветни метали, отпадъци и услуги по депониране на отпадъци.

Органите са установили в хода на ревизионното производство, че основната извършвана дейност на дружеството през ревизирания период е производство на олово и олово съдържащи сплави, сулфати и регранулат. Дружеството притежава комплексно разрешително за оператор на „Инсталация за рециклиране на цветни метали от негодни акумулатори/Инсталация за рециклиране на батерии, Инсталация за производство на оловно - киселинни акумулаторни батерии“. Дейността се извършва в производствена база в [населено място], [улица].

Направени са насрещни проверки на доставчиците на жалбоподателя. Резултатите от проверките са обективирани в протоколи. Въз основа на тях са извършени корекции на декларираните резултати по ЗДДС по получените от „Аримис Инвест“ ЕООД, „Тритон груп“ ЕООД, „Стевас – 2006“ ЕООД, „Хобус“ ЕООД, „Теофаст“ ЕООД, „Ам метал про“ ЕООД, „Евро метал трейд“ ЕООД, „Тон еко“ ЕООД и „Сън тур“ ЕООД доставки.

По отделните доставчици:

По отношение на дружеството „Аримис инвест“ ЕООД са представени: копия от процесните фактури; доказателства за плащане; Хронологичен опис на счетоводните операции, с които са регистрирани доставките и плащанията; Годишна оборотна ведомост и главна книга за 2017 г.; Договор или оферта за сделките; Справка, съдържаща информация за марката, модела и регистрационния номер на моторните превозни средства, с които е осъществен транспорта на стоките; Копия от съпровождащите стоката транспортни документи; Справка, съдържаща трите имена и ЕГН на физическите лица, осъществили товаро-разтоварните работи; Справка, съдържаща трите имена и ЕГН на физическите лица, които са управлявали моторните превозни средства; Заверени копия от фактурите и платежните документи, с които стоките са закупени от предходния доставчик/доставчици; Писмени обяснения, относно: Финансирането на дейността на дружеството; От кои търговски обекти се е осъществявала дейността; С какви активи (собствени или наети) разполага дружеството, за да обезпечи работата си; Как е осъществен контактът с клиента и доставчиците на стоките; С кои конкретни физически лица са проведени разговори, подписвани са документи и са предавани стоките, за да се достигне до реализация на доставките. Констатирано е че фактурите са отразени в дневниците за продажби за съответния период, дружеството няма назначени лица по трудов договор.

На дружеството е издаден ревизионен акт, включително за процесните периоди, с който са извършени корекции на декларираните от дружеството задължения по ЗДДС и ЗКПО, поради непризнаване на предходните доставки за реално осъществени. Всички фактури са придружени от складови разписки, банкови извлечения, хронологични описи на счетоводните операции, с които са регистрирани плащанията по доставките, извлечения от складовата програма, които целят да докажат регистрирането на стоките и тяхната последваща реализация, хронология на счетоводните операции, с които се цели доказването, че получените стоки закупени от посочения доставчик са продадени, вложени и/или изписани като разходи, както и хронологичен опис на счетоводните операции, с които се цели доказването на начислени приходи от продажби и дължимият ДДС от последващата реализация на стоките, закупени от посочения доставчик.

В придружителното писмо, е дадено обяснение, че всички стоки са доставяни и разтоварвани на адрес: [населено място], [улица]- имот на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД. Твърди се, че цветните метали от „Аримис инвест“ ЕООД са вложени в производството. Счетоводното регистриране на стопанските операции е следното: дебит сметка 302-01 "Основни материали" срещу кредитиране на сметка 401-01 "Доставчици в страната". След влягане в производството е отчетен разход, като е дебитирана сметка 601 "Разходи за материали" срещу кредитиране на 302 "Основни материали". Приобщени са разпити по досъдебно производство пр.пр.20/20 по описа на СП, сред които и на свидетеля В. П. П. управител/собственик на „Аримис инвест“ ЕООД, както и А. Г. А. пълномощник на „Аримис инвест“ ЕООД, които твърдят, че дружеството-доставчик е създадено, за да отчита привидни сделки, за които „Монбат Рисайклинг“ ЕАД да отчете разходи и да упражни право на приспадане на данъчен кредит.

По отношение на „Тритон груп“ ЕООД е установен, че същото не е представило изисканите от него документи и обяснения. По данни от информационните масиви на НАП е установено, че е отразило процесните фактури в дневниците за продажби за съответните периоди. Няма назначени на трудов договор лица, има издадени два

ревизионни актове за процесните периоди по ЗДДС и ЗКПО, с които е прието, че по издадените фактури от „Тритон груп“ ЕООД към неговите клиенти, включително към „Монбат Рисайклинг“ ЕАД, липсват реално извършени доставки. Констатирано е че постъпващите суми по банкови сметки на дружеството се теглят в брой същия ден от пълномощници. От „Монбат Рисайклинг“ ЕАД са представени доказателства, аналогични на представените за другите доставчици.

По отношение на дружеството „Стевас 2006“ ЕООД е установено, че основната дейност на дружеството е търговия на едро с черни и цветни метали. Представени са копия от процесните фактури, складови разписки, банкови извлечения, хронологични описи на счетоводните операции, с които са регистрирани плащанията по доставките, извлечения от складовата програма, които целят да докажат регистрирането на стоките и тяхната последваща реализация, хронология на счетоводните операции, с които се цели доказването, че получените стоки закупени от посочения доставчик са продадени, вложени и/или изписани като разходи, както и хронологичен опис на счетоводните операции, с които се цели доказването на начислени приходите от продажбата и дължимият ДДС от последващата реализация на стоките, закупени от посочения доставчик. Фактурите са декларирани от дружеството в дневника за продажбите към справките-декларации за съответните периоди. В придружителното писмо е дадено обяснение, че всички стоки са доставяни и разтоварвани на адрес: [населено място], [улица], имот собственост на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД. Посочени са лицата, които са отговорни за товаро-разтоварните операции. Цветните метали от „Стевас -2006“ ЕООД са вложени в производството. Счетоводното регистриране на стопанските операции е следното: дебит сметка 302-01 "Основни материали" срещу кредитиране на сметка 401-01 "Доставчици в страната". След влягане в производството е отчетен разход, като е дебитирана сметка 601 "Разходи за материали" срещу кредитиране на 302 "Основни материали". От записванията в представените главни книги за ревизирания период, се установява, че дружеството калкулира себестойност на произведената продукция, като дебитира счетоводна сметка 611 "Разходи за основна дейност" с разходите по функционални елементи, включително като кредитира сметка 601 "Разходи за материали" с начисленият разход от вложените, закупени от „Стевас - 2006“ ЕООД. След това, готовата продукция се завежда аналитично по дебита на сметка 303 "Продукция". След продажбата ѝ, с отчетната стойност се дебитира сметка 701 "Приходи от продажба на продукция", което води до намаляване на финансовия резултат на дружеството със стойността на закупените от „Стевас - 2006“ ЕООД цветни метали на блок.

Видно е от представените покупни фактури от „Стевас -2006“ ЕООД, че същите кореспондират с деклариранията от доставчика. Представено е разрешение за извършване на дейности по третиране на отпадъци в [населено място] поле, [община] и лицензия за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали. Приобщен е издаден ревизионен акт на „Стевас -2006“ ЕООД, в който не са признати предходните доставки и е извършена корекция на декларирания резултат по ЗДДС. Извършени са насрещни проверки на предходните доставчици, прието е, че предходните доставки не са реално осъществени от тях, не е доказан произходът на стоките, предмет на пряката доставка.

По отношение на дружеството „Хобус“ ЕООД е установено, че същото не е представило изисканите от него документи и обяснения. По данни от информационните масиви на НАП е установено, че е отразило процесните фактури в дневниците за продажби за

съответните периоди. Няма назначени на трудов договор лица, има извършена ревизия по ЗДДС за периода от 30.11.2017 г. до 28.02.2018 г. /включваща периодите на издаване на горепосочените фактури/, приключила с издаването на РА № Р-22221318001834-091-001/26.10.2018 г., с който е прието, че по издадените фактури от „Хобус“ ЕООД към неговите клиенти, включително към „Монбат Рисайклинг“ ЕАД, липсват реално извършени доставки. От „Монбат Рисайклинг“ ЕАД са представени доказателства, аналогични на представените за другите доставчици.

По отношение на дружеството „Ам метал про“ ЕООД при насрещната проверка е установено, че процесните фактури са отразени в дневниците за продажби на "АМ Метал Про" ЕООД за съответния данъчен период. За проверяваните данъчни периоди дружеството е подало справки-декларации /СД/ за данък върху добавената стойност с нулев резултат – ДДС за внасяне/възстановяване - 0.00. За данъчната 2014 г. е подало годишна данъчна декларация /ГДД/ по чл. 92 от ЗКПО с вх.№2205И0019534/30.01.2015 и резултат – данъчна печалба в размер на 2366.99 лв., съответно корпоративен данък за внасяне 236.70 лв. За финансовата 2015 г. ГДД по чл. 92 от ЗКПО не е подадена. Дружеството няма назначени лица по трудов договор. На "Ам метал про" ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за периода 01.05.2013 - 01.04.2015 и периода 16.04.2015 - 31.05.2015, за резултатите от която е съставен ревизионен акт /РА/ №Р-22220515004633-091-001/11.02.2016 г. със задължения за довносяне - 0.00 лв. Доставчикът не е открит на адреса, а от СП са изискани и приложени фактурите, които са с предмет на сделката „олово отпадък". Фактурите от 2014 година са придружени от: Сертификат за произход на отпадъци от черни и цветни метали /Обр. №2 към чл. 39, ал. 4 от ЗУО/; Дневник за покупките – Главна книга на сметка Основни материали; Б. книга; Банково извлечение; Протокол за самоначисление на ДДС по чл. 163а от ЗДДС. Към фактурите за 2015 година са приложени и товарителници. Сертификатът за произход на отпадъци от черни и цветни метали /Обр. №2 към чл. 39, ал. 4 от ЗУО/ е издаван от М. А. на датата на издаване на фактурата, като с него се удостоверява, че „Ам метал про" ЕООД предава отпадъци от черни и цветни метали, образувани от търговска дейност. Счетоводното отразяване на фактурите е със запис: Дт 302-01 Основни материали/Кт 401-01 Доставчици от страната; Дт 601 Разходи за материали / Кт 302 Основни материали; Дт 401-01/Кт 503-01-03. От записванията в представените главни книги за ревизирувания период, се установява, че „Монбат Рисайклинг" ЕАД калкулира себестойност на произведената продукция, като дебитира счетоводна сметка 611 "Разходи за основна дейност" с всички разходи по функционални елементи и кредитира сметка 601 "Разходи за материали" с начисления разход от вложените оловни отпадъци от „Ам метал про"ЕООД. След това, готовата продукция се завежда аналитично по дебита на сметка 303 "Продукция". След продажбата ѝ, с отчетната стойност се дебитира сметка 701 "Приходи от продажба на продукция", което води до намаляване на финансовия резултат на дружеството за съответния период, със стойността на оловните отпадъци от „АМ Метал Про" ЕООД.

По отношение на „Теофаст“ ЕООД, при извършена проверка в ИС „Контрол" е установено, че процесните фактури с получател „Монбат Рисайклинг" ЕАД са отразени в дневник продажби на проверяваното дружество. След направена справка в програмен продукт "Система за управление на приходите" е установено, че „Теофаст“ ЕООД не внася декларирания от него ДДС за м.05.2017 г., дължим по приключила процедура по приспадане на данъчен кредит на основание чл. 92, ал. 1 от ЗДДС, започнала в м.

03.2017 г. Няма и не е имало назначени лица, вкл. и за периода на доставките към „Монбат Рисайклинг“ ЕАД. За проверявания период до от м. 03.2017 г. м. 05.2018 г. по ЗДДС и по ЗКПО до 31.12.2019 г., включваща и периодите на издаване на процесните фактури има издаден Ревизионен акт № Р-22221120003200-091-001/15.07.2021 г. Ревизираното дружество не е представило изисканите документи относно доказване по безспорен начин на извършените доставки за продажби, декларирани в дневниците за продажби и съответните съпровождащи документи и счетоводни справки и плащания. В резултат на цитираното обстоятелство ревизиращият екип на основание чл. 37, ал. 4 от ДОПК приема, че същите не съществуват. От ревизираното дружество не са представени безспорни доказателства относно реалността на извършените продажби към клиентите за ревизирания период включително и към клиента „Монбат Рисайклинг“ ЕАД. От „Монбат Рисайклинг“ ЕАД са представени доказателства, аналогични на представените за другите доставчици.

По отношение на „Тон еко“ ЕООД: извършвана дейност – изкупуване, транспортиране и преработване на отпадъци. При предходни контролни производства е представено Решение № 06-ДО-380-00 от 17.01.2018 г. на Регионална инспекция по околната среда и водите [населено място] за извършване дейности по третиране на отпадъци на площадка в [населено място], кв. М. брод, местност „Андрешково“. От дружеството не са представени изисканите писмени обяснения, първични счетоводни, банкови и други документи. „Тон Еко“ ЕООД е подавало декларации в качеството си на работодател и е имало назначени три лица по трудови правоотношения. Няма информация за подадени справки по чл. 73 от ЗДДФЛ. Фактурите са с предмет „депониране на сепаратор“ и „прием на третиране на отпадък“.

По отношение на „Евро метал трейд“ ЕООД е установено, че от „Монбат Рисайклинг“ ЕАД е представена Справка за доставчик „Евро метал трейд“ ЕООД, от която е видно, че ревизираното лице счетоводно е отчетло за периода 01.04.2015г.- 30.11.2017г. „Отпадно олово“, с код на артикул - 13002, „Акумулатори отпадни“ с код артикул – 11001, „Олово кабелно отпадно“ с код на артикул – 13003 общо 623,50 т и на стойност 1 737 667.87 лв. За потвърждаване на информацията по справката са представени стоков поток, мястото на доставката, съхранение и преработка на отпадъците, вместимост на складови помещения и документи за собственост на складовете или договори за наем; лицата, отговорни за транспортирането, товарно-разтоварни операции и съхраняването на доставките. Също така са получени копия от фактури, издадени от „Евро метал трейд“ ЕООД, складови разписки, банкови извлечения, хронологични описи на счетоводните операции, с които са регистрирани плащанията по доставките, извлечения от складовата програма, които целят да докажат регистрирането на стоките и тяхната последваща реализация, хронология на счетоводните операции, с които се цели доказването, че получените стоки закупени от посочения доставчик са продадени, вложени и/или изписани като разходи, както и хронологичен опис на счетоводните операции, с които се цели доказването на начислени приходите от продажбата и дължимият ДДС от последващата реализация на стоките, закупени от посочения доставчик. В придружителното писмо е дадено обяснение, че всички стоки са доставяни и разтоварвани на адрес: [населено място], [улица], 49. Цветните метали от „Евро метал трейд“ ЕООД са вложени в производството. Счетоводното регистриране на стопанските операции е следното: дебит сметка 302- 01 "Основни материали" срещу кредитиране на сметка 401-01 "Доставчици в страната". След влягане в производството е отчетен разход,

като е дебитирана сметка 601 "Разходи за материали" срещу кредитиране на 302 "Основни материали". От записванията в представените главни книги за ревизирувания период, се установява, че дружеството калкулира себестойност на произведената продукция, като дебитира счетоводна сметка 611 "Разходи за основна дейност" с разходите по функционални елементи, включително като кредитира сметка 601 "Разходи за материали" с начисленият разход от вложените, закупени от „Евро метал трейд“ ЕООД. След това, готовата продукция се завежда аналитично по дебита на сметка 303 "Продукция". След продажбата ѝ, с отчетната стойност се дебитира сметка 701 "Приходи от продажба на продукция", което води до намаляване на финансовия резултат на дружеството със стойността на закупените от „Евро метал трейд“ ЕООД цветни метали. Установява се, че представените покупни фактури от „Евро метал трейд“ ЕООД кореспондират с декларациите от доставчика.

От „Евро метал трейд“ ЕООД са представени: Декларация за факти и обстоятелства, подписана от Г. Б. Й.; Лицензия за търговска дейност с отпадъци от черни и цветни метали №1114/11.02.2011г., издадена на „Евро метал трейд“ ЕООД от Министерство на икономиката, енергетиката и туризма с безсрочен срок на действие на вписаните в лицензия площадки; Решение № 16-ДО-179-00/ 30.05.2013г. на РИОСВ [населено място], с което на „Евро метал трейд“ ЕООД се разрешава да извършва дейности по третиране на отпадъци в площадка №1 в [населено място]; Разрешително №718/ 28.09.2016г., издадено от Изпълнителна агенция по околна среда на „Евро метал трейд“ ЕООД като търговец на отпадъци от цветни и черни метали; Договор за покупко-продажба, сключен на 16.03.2015г. между „Евро метал трейд“ ЕООД /Продавач/ и "Монбат Рисайклинг" ЕАД /Купувач/ на отпадъци с код 17 04 03 съгласно Наредба №2 от 23.07.2014 г. за класификация на отпадъците - олово, а купувачът се задължава да получава същите с цел тяхното последващо рециклиране; Договор за покупко-продажба, сключен на 16.08.2016г. между „Евро метал трейд“ ЕООД /Продавач/ и "Монбат Рисайклинг" ЕАД /Купувач/ на отпадъци с код 17 04 03 съгласно Наредба №2 от 23.07.2014 г. за класификация на отпадъците - олово, а купувачът се задължава да получава същите с цел тяхното последващо рециклиране.

Процесните фактури са отразени в дневниците за продажбите на проверяваното дружество. Всички разплащания от "Монбат Рисайклинг" ЕАД са по банков път и са осчетоводявани по Дебита на сметка 503-Разплащателна сметка в лева и по Кредита на 411-Клиенти в лева.

В сайта на Изпълнителна агенция по околна среда е оповестен Доклад на РИОСВ-П. за извършена комплексна проверка на „Евро Метал Трейд“ ЕООД, [населено място] от 14.09.2016г. При проверка на площадка в [населено място] е констатирано, че на площадката няма отпадъци, няма следи от изкупуване и третиране на каквито и да било отпадъци. Няма измервателни устройства, няма КМУ. Площадката не е отделена от останалата територия, ползвана от собственика, не са обособени зони за съхраняване и третиране на отпадъци, няма съдове за съхраняване на отпадъци, няма обозначителна табела с наименованието на фирмата и дейностите с отпадъци, които се извършват. На обекта няма работници. По данни на представителя на дружеството, на площадката в [населено място] през 2015г. и 2016 г. не са съхранявани и не са третирани отпадъци. Дейността на дружеството е свързана с търговия и посредничество при продажба на отпадъци от ОЧЦМ, олово и отпадъци от опаковки. На площадката не се изкупуват отпадъци от физически и юридически лица. На площадката се води заверена от

директора на РИОСВ-П. отчетна книга по приложение № 6 /чл.44, ал.1 от ЗУО/. Отчетната книга не отговаря на образеца, който трябва да се води, съгласно издаденото разрешение за дейности по третиране на отпадъци – трябва да се води отчетна книга по образец на приложение № 4 /чл.8, ал.6 и 7 от Наредба № 1 за реда и образците, по които се предоставя информация за дейностите по отпадъците, както и реда за водене на публични регистри/. В книгата последният запис за приети отпадъци е на стр.30 от дата 28.03.2016г. Последният запис за предадени отпадъци е на стр.33 от дата 24.08.2015 г. След посочените дати няма записи за приемани и предавани отпадъци, няма и записи, че не са извършвани дейности с отпадъци. При проверката не са представени договори за приемане и предаване на производствени и опасни отпадъци. С Решение №718/ 28.09.2016г. на МОСВ, на дружеството „Евро метал трейд“ ЕООД се разрешава да извършват само търговска дейност с отпадъци, без налична площадка. Проверката на РИОСВ констатира, че през 2015-2016г. не са съхранявани и не са третирани отпадъци на площадката в [населено място], както и не се изкупуват отпадъци от физически и юридически лица. В отчетните книги последният запис за приети отпадъци е на стр.30 от дата 28.03.2016 г. Последният запис за предадени отпадъци е на стр.33 от дата 24.08.2015 г.

По отношение на дружеството „Сън тур“ ЕООД, е установено при извършена проверка в ИС Контрол - Дневници ДДС е установено, че процесните фактури са отразени в дневниците за продажби на "Сън тур" ЕООД за съответния данъчен период, с изключение на фактура №1/24.08.2021 г. Предметът на доставките по фактурите е „депониране на сепаратор“. На основание чл. 163а, ал. 2 и чл. 163б от ЗДДС, "Монбат Рисайклинг" ЕАД е издало Протоколи по чл. 117, ал. 2 от ЗДДС, включени в регистрите му по ЗДДС. За проверяваните данъчни периоди "СЪН ТУР" ЕООД е подало справки-декларации /СД/ за данък върху добавената стойност в законоустановения по ЗДДС срок с резултат - ДДС за възстановяване. За данъчната 2019 г. проверяваното лице е подало годишна данъчна декларация по чл. 92 от ЗКПО с вх. № 2210И0721312/11.03.2020 и годишен корпоративен данък за внасяне в размер на 35045.71 лв.

Съгласно ПП С., Регистър - Трудови договори, дружеството никога не е имало назначени лица по трудови договори. Задълженото лице не е подало и Справка за изплатените през годината доходи по чл. 73, ал. 1 от ЗДДФЛ за финансовата 2019 година. „Монбат Рисайклинг“ ЕАД е представило счетоводни справки и писмени обяснения, видно от които всяка фактура е придружена от Протокол за самоначисление на ДДС по чл. 163а от ЗДДС, Товарителница с маршрут М. – П., Кантарна бележка, Спецификация за изпратени на „Сън тур" ЕООД от „Монбат Рисайклинг" ЕАД „Сепаратори РЕ", Разрешение за изнасяне на „Сепаратори РЕ" издадено от „Монбат Рисайклинг" ЕАД, банкови извлечения. Представени са и два договора от 08.08.2018 г. и 01.08.2019 г., сключени между „Монбат Рисайклинг" ЕАД - Оператор на инсталации, осигуряващи рециклиране на оловни акумулаторни батерии, както и за производство на олово и оловни сплави, притежаващ комплексно разрешително (КР) №2-Н2/2013 г., наричано за краткост - възложител и „Сън тур" ЕООД - дружество, притежаващо разрешение за оползотворяване на отпадъците по настоящия договор - Решение 0840-39600/02.04.2018 г., издадено от директора на РИОСВ - П., на основание чл.71, ал. 1, във връзка с член 35, ал. 1, т. 1 от ЗУО, наричано за краткост – изпълнител.

На основание чл.42, ал. 3 от ДОПК, с приемно-предавателен протокол с вх. № 23-006612/07.08.2020 г. на ревизиращия екип, извършил предходната ревизия са

предоставени копия от извършени разпити по досъдебно производство пр.пр.20/20 по описа на СП, сред които и на А. Р. Е. - управител/собственик на „Сън тур“ ЕООД. От разпити на свидетели и на длъжностни лица от МОСВ, става ясно че издадените разрешителни и нотификации на „Сън тур“ ЕООД са били издадени неправомерно и формално, без реално да са извършени нужните проверки за доказване на материална, кадрова, техническа и технологична им обезпеченост, а при наличие на такива проверки са ползвани материални активи на други дружества за заблуда на проверяващите. Почти всички боклуци и отпадъци, които били докарвани на площадките на управляваните от А. Р. Е. дружества били транспортирани от камиони на фирма „М.“ и с логото на тази фирма, вкл. и от чужбина. Нито една от двете фирми „Феникс Плевен“ ЕООД и „Сън тур“ ЕООД нямала необходимата техника да рециклира отпадъци. Парични преводи от „М.“ г-н Е. получавал само по сметката на фирма „Сън тур“ ЕООД, тъй като само тя имала кодове за работа с опасни отпадъци. Той ходел да тегли пари от „У. банк“, които незабавно предавал на М., който от своя страна за всяка трансакция му давал 500 лв. и няколко пъти като награда – подарък, допълнително 1000 лв.

Извършени са насрещни проверки на предходните доставчици на „Евро метал трейд“ ЕООД и е прието, че не се доказва произхода на стоките по процесните доставки, поради липса на реални доставки на стоките от предходните доставчици.

Изведено е, че дружествата-доставчици не представят документи, доказващи произхода на стоките и извършването на услугите, т.е. не отговарят на втория от двата критерия посочени в чл.18, § 2, ал.1 от Шеста директива, а именно – първи критерий - „не притежава фактури“ и втори критерий – „не притежава и представят документи, доказващи реалността на доставките“. Дружества „Стевас - 2006“ ЕООД, „Евро метал трейд“ ЕООД са представили документи, но при проверката на тези документи, органите по приходите са приели, че не се доказва реалността на извършване на доставките. От ревизиращия екип са извършени насрещни проверки на доставчиците на дружества „Стевас - 2006“ ЕООД, „Евро метал трейд“ ЕООД. При проверките е установено, че същите не притежават необходимата кадрова, техническа и технологична обезпеченост за извършване на доставките - нямат и не са имали назначени лица на трудов и/или граждански договор; имат задължения в особено голям размер; deregистрирани са на основание чл. 176 от ЗДДС; на част от тях са извършени ревизии, при които се установява липса на реално извършени покупки /продажби.

Посочено е, че наличието на облагаема доставка е една от предпоставките, обуславяща правото на данъчен кредит. С оглед обстоятелството, че в случая става дума за родово определени вещи собствеността, върху които преминава с предаването им на получателя, следва извода, че в конкретния случай реалността на доставките на стоки и на извършване на услугите не е доказана. При доставчиците на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД не се доказва произхода на стоките и реалността на извършване на услугите, както и други обективни факти, съпътстващи такива доставки (съответната техническа, кадрова и технологична обезпеченост да закупи и достави стоките и извърши услугите) и други обективни факти, съпътстващи такива доставки. Такива доказателства не са представени нито от доставчиците, нито от ревизираното лице, според органите по приходите.

Прието е, че са налице основания да се счете, че за фактурираните доставки от „Аримис Инвест“ ЕООД, „Тритон груп“ ЕООД, „Стевас – 2006“ ЕООД, „Хобус“ ЕООД, „Теофаст“ ЕООД, „Ам метал про“ ЕООД, „Евро метал трейд“ ЕООД, „Тон еко“ ЕООД и „Сън тур“

ЕООД към "Монбат Рисайклинг" ЕАД, действителните доставчици са различни от посочените във фактурите. При извършената ревизия не са установени факти и обстоятелства, които да навеждат на извода, че реално извършената реализация на продукцията и стоки от лицето не съответства на декларираната или че няма предаване на отпадъци за депониране. Лицето е придобило такива стоки и е получило такива услуги, каквито са описани по фактурите, но не от тези дружества. Същевременно е прието, че е доказано знанието на получателя, че участва в привидни доставки и които доставчикът няма възможност изобщо да осъществи, както и че дружеството не само, че не е положило грижа на добър търговец при избора на тези доставчици, а целенасочено е избрало да получи фактури именно от тях. Този извод е основан на показания на свидетели по пр.пр. 20/20 по описа на СП, които са управители и еднолични собственици на капитала на „Аримис инвест“ ЕООД, на „Теофаст“ ЕООД, на „Сън тур“ ЕООД, на „Тон еко“ ЕООД, на „Хобус“ ЕООД и на „Тритон груп“ ЕООД, въз основа на които показания е направен извод, че управителите на дружествата, от чието име са подписвани договори и са документирани доставки и плащания и са извършвали разпореждане с банковите сметки на дружествата, нямат отношение към извършването на каквато и да е стопанска дейност, относима към документираните доставки. Срещу заплатените им възнаграждения от няколкостотин лева, те са подписвали пълномощни и/или банкови документи, фактури и договори, без да са наясно с извършваната от горепосочените дружества стопанска дейност. Сочените дружества не са имали активи и възможност да осъществяват такъв род дейности, като предмета им на дейност. Издадените разрешителни и нотификации на дружествата „Аримис инвест“ ЕООД, „Теофаст“ ЕООД, „Сън тур“ ЕООД, „Хобус“ ЕООД, „Тон еко“ ЕООД и „Тритон груп“ ЕООД във връзка с дейността им по придобиване, продажба, депониране, транспортиране, обработка и съхранение на отпадъци са били издадени неправомерно и формално, без реално да са извършени нужните проверки за доказване на материална, кадрова, техническа и технологична обезпеченост, а при наличие на такива проверки са ползвани материални активи на други дружества за заблуда на проверяващите. Въз основа на свидетелски показания от производството по пр.пр. 20/20 на СП е направен извод, че получателят по доставките е знаел, че същите са привидни и фактурите са издадени без да отразяват действителни стопански операции, извършени от издателите им. Допълнителен аргумент е и обстоятелството, че транспортът е осъществяван с наети или лизингови автомобили от лица, назначени в дружеството на трудови договори, които са оформяли транспортната документация. Проверяващите органи са приели, че дружества "Аримис инвест" ЕООД, "Теофаст" ЕООД, "Тритон груп" ЕООД, "Хобус" ЕООД, "Тон еко" ЕООД и „Сън тур“ ЕООД, издадени разрешителни за извършване на дейността си, са били издадени неправомерно и формално, без реално да са извършени нужните проверки за доказване на материална, кадрова, техническа и технологична обезпеченост и в действителност дружествата са извършвали напълно фиктивна дейност. Твърди се, че самите дружества са създавани и управлявани не с цел осъществяване на предмета им на дейност, а единствено с користна цел, с което са запознати и собствениците на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД. Стоките и услугите, фактурирани от тези дружества, реално не са доставени от тях, а от трето лице (относителна субективна симулация) и лицето, получател по фактурите е имало знание за участието в привидни доставки. Органите по приходите са приели, че ревизираното лице е извършило и аналогични привидни сделки и с „Ам метал про“ ЕООД, „Стевас - 2006“ ЕООД и „Евро метал трейд“ ЕООД. И за трите

дружества не е доказан произхода на стоките, предмет на фактурираните доставки към жалбоподателя. При извършената ревизия на „Ам метал про“ ЕООД е установено, че не е налице фактическо прехвърляне на стоки по всички издадени фактури от „Ам метал про“ ЕООД към всички неговите клиенти, няма реални доставки към клиентите и е невъзможно да се докаже, че стоките са съществували при неговите доставчиците.

По отношение на дружеството „Стевас - 2006“ ЕООД изводите също се основават на ревизионно производство, в което жалбоподателят не е участвал и въз основа на което е прието, че не е доказана реалността на извършените доставки на стоки – метали към дружеството, които впоследствие са предмет на продажба към „Монбат Рисйклинг“ ЕАД, от всички негови доставчици. Не е доказан произхода на стоките, предмет на последващи сделки към „Монбат Рисайклинг“ ЕАД.

Като краен извод е прието, че не е налице доставка на стоки и услуги по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС от посочените във фактурите лица. Оттам и при липсата на такова данъчно събитие не е налице данъчен кредит по смисъла на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, за който да се упражни право на приспадането съгласно чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС по фактурите, издадени от горепосочените дружества.

Като взе предвид изложената фактическа обстановка, настоящият съдебен състав счита, че за всички процесни фактури са налице основания за признаване правото на данъчен данък, поради което счита изводите на оганите по приходите за неправилни.

В процесния случай не е спорно значението на реалността на доставката като едно от задължителните условия за възникване на правото на данъчен кредит. Разпоредбите на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС обуславят възникването на правото на приспадане на данъчен кредит от кумулативното осъществяване на елементите на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, включва и установяването на реалното получаване на стоките или извършването на услугите по облагаемата доставка - арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Необходимостта от установяване на обективното извършване на доставките не се отрича от СЕС в Решението от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11, който в своята практика многократно подчертава, че националният съдия следва да осъществи конкретна преценка на всички събрани в производството пред него доказателства и въз основа на тях да формира изводите си за наличието или липсата на реална доставка. Това негово разбиране е отново застъпено в Решение от 31.01.2013 г. по дело C-643/11, съобразно което "правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка".

Според практиката на Върховния административен съд, за да възникне и да се упражни законосъобразно правото на данъчен кредит, е необходимо по безспорен начин да се установи, че стоката фактически е предадена от доставчика на получателя и/или услугата е действително извършена – чл. 6, ал. 1, чл. 9, ал. 1 във връзка с чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 във връзка с чл. 25, ал. 2 ЗДДС. Касае се за материално право в полза на получателя по фактурираните доставки. Обезпечеността на доставчиците – материално-техническа и кадрова не е предпоставка за правото на данъчен кредит и в този смисъл е и съдебната практика на СЕС – решение по дело C-324/11 (Gabor Toth), решение по съединени дела C-80/11 и C-142/11 (Mahageben kft и P. D.) и решение C-18/13 ("М. П."), която е възприета и в решенията на ВАС. Съгласно тази практика

липсата на обезпеченост на доставчика не може да рефлектира върху правото на данъчен кредит за получателя по доставките, освен ако приходната администрация или съда не установят, че е налице данъчна измама с участието и/или със знанието на получателя по доставките.

В решението на Съда на Европейския съюз от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11 г., се дава тълкуване на закона в смисъл, че член 167, член 168, буква а), член 178, буква а) и член 273 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател.

Доказването на предаването на предмета на доставката от доставчика на получателя при този вид търговски сделки е необходимо, за да се докаже реалното изпълнение на продажбата. Предметът на конкретната сделка се индивидуализира и същевременно се изпълнява задължението на продавача да прехвърли собствеността върху тях - чл. 24, ал. 2 ЗЗД. Без такова предаване да бъде извършено, не може да бъде прехвърлена собствеността върху стоките или услугите, т. е. не е налице осъществена от продавача престация по договора. Размяната на насрещно дължимите престации представлява изпълнението на сключената сделка, съответно на предмета на доставката по смисъла на ЗДДС. Установяването на предаването на предмета по доставката винаги е необходимо, за да се приеме, че е налице облагаема доставка по смисъла на чл. 12 във вр. с чл. 6 и чл. 9 ЗДДС и както правилно е приел съдът, в тежест на жалбоподателя е да установи положителни и благоприятни за него юридически факти по реалното изпълнение на доставките, при оспорена реалност в ревизионния акт.

Според съдебната практика, наред с изискването за притежаване на данъчен документ по смисъла на чл. 71, т. 1 от ЗДДС, следва да е налице и реално получаване на стоките или извършването на услугите по облагаемата доставка - аргумент от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. При липса на нормативна уредба, която да въвежда изисквания за съставянето на определен тип документи, доказващи осъществяването на относимите в тази връзка факти и обстоятелства, преценката дали една доставка е действително извършена, се гради на съвкупния анализ на всички събрани по делото доказателства. Тези доказателства, в преобладаващата си част са частни документи, определяни от характера на търговския оборот, като на практика за много малко факти и обстоятелства биха могли да бъдат съставени официални документи по смисъла на чл. 179 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК, които да имат обвързваща съда доказателствена сила. При съставянето на такива документи стопанските субекти следва да се съобразяват с изискванията на ЗСч и издадените въз основа или във връзка с него подзаконови нормативни актове.

Не се спори, че доставки с идентичен предмет на фактурираните са осъществени, но от

страна на ответника се твърди, че доставките са извършени от трети лица. В хода на съдебното производство тези констатации се опровергаха със свидетелските показания на лицето Т. Г. Г., който е работил в дружеството „Монбат Рисайклинг“ ЕАД на позицията мениджър „Вътрешен одит и контрол“, както и от приетите по делото заключения на съдебносчетоводна и съдебнохимическа експертизи. От същите се установи безспорно, че дружеството- жалбоподател рециклира олово и оловни сплави и произвежда алуминиеви сплави. За осъществяване на тази дейност технологично се изисква наличие на олово и оловен скрап, които по показанията на свидетеля се доставят от „Теофаст“ ЕООД, „Ам метал про“ ЕООД, „Стевас -2006“ ЕООД, „Аримис Инвест“ ЕООД, „Хобус“ ЕООД, „Тритон груп“ ЕООД и „Евро метал трейд“ ЕООД. Същия описва в детайли начина на изпълнение на доставките, място, вида на съставяните документи, механизъм на товарене, разтоварване, транспортиране, последваща реализация на суровините. Технологията на производство е описана подробно и в заключението на съдебнохимическата експертиза. Вещото лице дава заключение, че при установената от експертизата технология на производство, „Монбат рисайклинг“ ЕАД не би могъл да произведе реализираната от дружеството продукция, без използване на получените стоки и услуги от доставчиците. От така използваните олово, олово на блок, оловни трошки, олово на блок с примеси и цветни метали се произвежда изчистена оловна смес, технически годна да се използва за производството на акумулатори. На въпроса по какъв начин предметът на спорните фактури е включен в производствената дейност на „Монбат рисайклинг“ ЕАД е даден отговор, че материалите, предмет на процесните фактури са необходими суровини за производствения процес и без тях такъв процес не може да започне. Използването на процесните материали и суровини е документирано и чрез завеждането им в складова програма и ежесечно отчитане на разходите на съответните суровини.

Както бе посочено по-горе, по отношение на всички дружества-доставчици е налице редовно водено счетоводство, документи, доказващи произхода на стоките/услугите, доставени на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД от дружествата -доставчици. Закупените материали впоследствие са вложени в производството и са свързани с основната икономическа дейност на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД.

Като разгледа представените доказателства и взе предвид изготвените заключения и свидетелски показания, съдът намира, че не се установи от страна на жалбоподателя да е извършена данъчна измама или да е налице знание за осъществяване на такава. Действително, от приобщените протоколи за разпити по пр.пр. 20/20 на СП, както и издадените ревизионни актове на някои от доставчиците са налице данни за допуснати нарушения при доставчиците, но не и обстоятелството, че получателят по фактурите е знаел за това. Нарушения в счетоводството на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД не се твърдят, нито се доказват. В този смисъл е и заключението на съдебносчетоводната експертиза – дружеството- жалбоподател води текущо счетоводно отчитане в съответствие с изискванията на Закона за счетоводството, МСФО и утвърден от счетоводството индивидуален сметкоплан. ГФО на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД са одитирани и заверени от регистриран одитор, който е удостоверил, че финансовите отчети представят достоверно, във всички съществени аспекти, финансовото състояние на дружеството и неговите финансови резултати от дейността, и паричните му потоци за годината в съответствие с МСФО, приети от ЕС, както и че представят основополагащите за предприятието сделки и събития по начин, който постига достоверно представяне.

Предвид изложеният, съдът споделя доводите на жалбоподателя, че ако е доказано притежанието на редовен от външна страна данъчен документ/фактура, реалното осъществяване на доставките и използването в икономическата дейност на ревизирувания субект, правото на данъчен кредит не може да бъде отказано с мотиви за недоказана кадрова, техническа и материална обезпеченост на доставчиците, освен ако приходната администрация докаже, и то въз основа на обективни данни, че самото данъчно задължено лице се позовава на процесните сделки, с цел измама, или, че то знае, или е трябвало да знае, че чрез тях участва в сделка, част от измама с ДДС, осъществена от неговия доставчик или от друг доставчик по веригата от доставки /Решение на СЕС от 6 декември 2012 по дело C-285/11, Б., т. 40, Решение на СЕС от 21 юни 2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11, Mahageben и D., т. 66; Решение на СЕС от 6 септември 2012 по дело C-324/11, G. T., т. 45; Решение на СЕС от 13 февруари 2014 г. по дело C-18/13, т. 31/.

По фактурите, по които е отказано право на приспадане на данъчен кредит по ЗДДС, поради липса на реално осъществени доставки на стоки и услуги от издателите на фактурите, не са признати и осчетоводените разходи. В ревизионния акт е посочено, че за фактурираните доставки от „Ам метал про“ ЕООД, „Стевас - 2006“ ЕООД, „Евро метал трейд“ ЕООД, „Аримис инвест“ ЕООД, „Теофаст“ ЕООД, „Тритон груп“ ЕООД, „Хобус“ ЕООД, „Тон Еко“ ЕООД - в ликвидация и „Сън тур“ ЕООД към „Монбат Рисайклинг“ ЕАД, действителните доставчици не са тези, които са посочени във фактурите. Органите по приходите са посочили, че при ревизията не са установени факти, които да навеждат на извода, че реално извършената реализация на продукцията и стоки от лицето не съответства на декларираната, или че няма предаване на отпадъци за депониране, но такива стоки и услуги, каквито са описани по фактурите са получени от други изпълнители, а не доставчиците, вписани във фактурите.

По съображенията, изложени в частта за установените задължения по ЗДДС в настоящето решение, съдът счита този извод за необоснован и незаконосъобразен.

Видно от заключението на вещното лице по съдебносчетоводната експертиза, в частта по ЗКПО, закупените с процесните фактури материали, впоследствие са вложени в производството и са изписани от склада, като е кредитирана счетоводна сметка 302 – Материали. Стойността на материалите е пренесена в себестойността на готовата продукция чрез осчетоводевянето им по счетоводна сметка 611 - Разходи за основна дейност и в следствие, като резултат от производството по счетоводна сметка 303 – Готова продукция. За външни услуги, разходите също са осчетоводени по счетоводна сметка 602 – 04 -02 – Разход за депониране на сепаратор, начислени въз основа на издадените фактури от дружествата „Тон еко“ ЕООД и „Сън тур“ ЕООД водят до увеличение на разходите за основната икономическа дейност на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД.

Разходите за стоки и услуги, необходими за дейността на дружеството не са признати, но приходите от продажбите не са коригирани. Всички първични документи, издадени от „Аримис Инвест“ ЕООД, „Тритон груп“ ЕООД, „Стевас – 2006“ ЕООД, „Хобус“ ЕООД, „Теофаст“ ЕООД, „Ам метал про“ ЕООД, „Евро метал трейд“ ЕООД, „Тон еко“ ЕООД и „Сън тур“ ЕООД, по които е налице оспорване на отчетените разходи съдържат изискуемите реквизити, съгласно изискванията на Закона за счетоводството.

Предвид изложениято, съдът намира за безспорно установено, че фактурите, издадени от дружествата –доставчици, посочени по-горе, отразяват реално осъществени доставки.

Разходите, осчетоводени от „Монбат Рисайклинг“ ЕАД по тези фактури, с оглед изложените по-горе мотиви относно облагането по ЗДДС, са свързани с дейността на дружеството и са документално обосновани чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция (чл. 10, ал. 1 от ЗКПО), поради което не е налице отклонение от данъчно облагане по смисъла на чл. 16, ал. 2, т. 4 от ЗКПО. Следователно не е налице основанието по чл. 26, т. 2 ЗКПО за непризнаване на разходите по процесните фактури за данъчни цели.

Предвид гореизложеното, настоящият съдебен състав счита, че така подадената жалба е основателна, поради което ревизионния акт, като незаконосъобразен, следва да бъде отменен.

При този изход на спора на жалбоподателя, се дължат деловодни разноски, съгласно приложения списък по чл. 80 от ГПК, както следва - 50 лв. държавна такса; 1984.40 лв.- възнаграждения за вещи лица и 87 775. 28 лв. - адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред АССГ и 87 775. 28 лв.- адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред ВАС или в общо в размер на 177 584,96 лв.

Водим от горните съображения, Административен съд София - град, 18-ти състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ Ревизионен акт № Р – 29002921005573 – 091 – 001 от 08.06.2022г., издаден от Р. Г. С., орган, възложил ревизията и С. В. К., ръководител на ревизията, потвърден с Решение №1884/02. 12. 2022 г. на директора на Дирекция „ОДОП“ при ЦУ на НАП – С., с който са установени задължения на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД по ЗКПО в размер на 935 739. 59 лева главница и лихви за забава в размер на 501 286. 39 лева за данъчни периоди от 2014 г. до 2019 г. и по ЗДДС в размер на 1 140 068.27 лева главница и лихви в размер на 655 977.14 лева за данъчни периоди от м. 12. 2014 г. до м. 09. 2015 г., от м. 11. 2015 г. до м. 03. 2016 г., от м. 05. 2016 г. до м. 04. 2018 г., м. 08. 2018 г., м. 08. 2019 г. и от м. 10. 2019 г. до м. 12. 2019 г.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на „Монбат Рисайклинг“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция [населено място], [улица], ет. 4, представлявано от М. Д. М., член на Съвета на директорите, направените по делото разноски в размер на 177 584,96 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 14- дневен срок от съобщението до страните .

СЪДИЯ: